

Poznań, dn. 12 listopada 2014 r.

Krzysztof Mularski

Do Komisji Wspinaczki Wysokogórskiej Polskiego Związku Alpinizmu

Zwracamy się z uprzejmą prośbą o zatwierdzenie organizowanej przez nas wyprawy „**Tongshangjiabu 2015**” w rejonie grani głównej Himalajów Bhutanu, w pn-zach części rejonu Lunana, na granicy Bhutanu z Tybetem jako **wyprawy centralnej** Polskiego Związku Alpinizmu oraz **dofinansowanie** jej. Wyprawa organizowana jest jako wyprawa Klubu Wysokogórskiego w Poznaniu. Pięcioro uczestników wyprawy jest aktywnymi członkami swoich Klubów z opłaconymi składkami za rok 2014. Część członków brała już udział w wyjazdach firmowanych przez Polski Związek Alpinizmu. Wykazy przejść członków wyprawy, którzy wnoszą o dofinansowanie, są dostępne w bazie PZA.

Ponieważ wyprawa **uzależniona jest od otrzymania permitu** od władz chińskich (władze Bhutanu z założenia nie wydają permitów na większość szczytów znajdujących się na terytorium tego Państwa), a którego otrzymanie – mimo podjętych kilka miesięcy temu negocjacji – jest ciągle sprawą niewiadomą, w przypadku jego nieotrzymania **alternatywnie** składamy wniosek dotyczący szczytu **Sanglung** (Sanlung, Namcha Barwa North-East), na wschodnim skraju Himalajów, ponad przełomem Brahmaputry, w południowo-wschodnim Tybecie, w grani Namcha Barwa (7782 mnpm). Jednocześnie podkreślamy, że otrzymaliśmy już **promesy permitów** na oba szczyty¹.

Koszty wypraw na oba alternatywne cele, eksploracyjny charakter wypraw oraz czas ich trwania szacujemy jako bardzo podobne.

Znaczne koszty wyprawy warunkowane są kosztem permitów na ostatnie niezdobyte siedmiotysięczne szczyty ziemi, znajdujące się w dodatku na terenie „politycznie wrażliwym”, czy wręcz w zamkniętych strefach wojskowych i obligatoryjnej obsługi agencyjnej.

Termin:

2015 r., 7-8 (9-10 w przypadku celu alternatywnego), 6 tygodni działalności

Opis Rejonu:

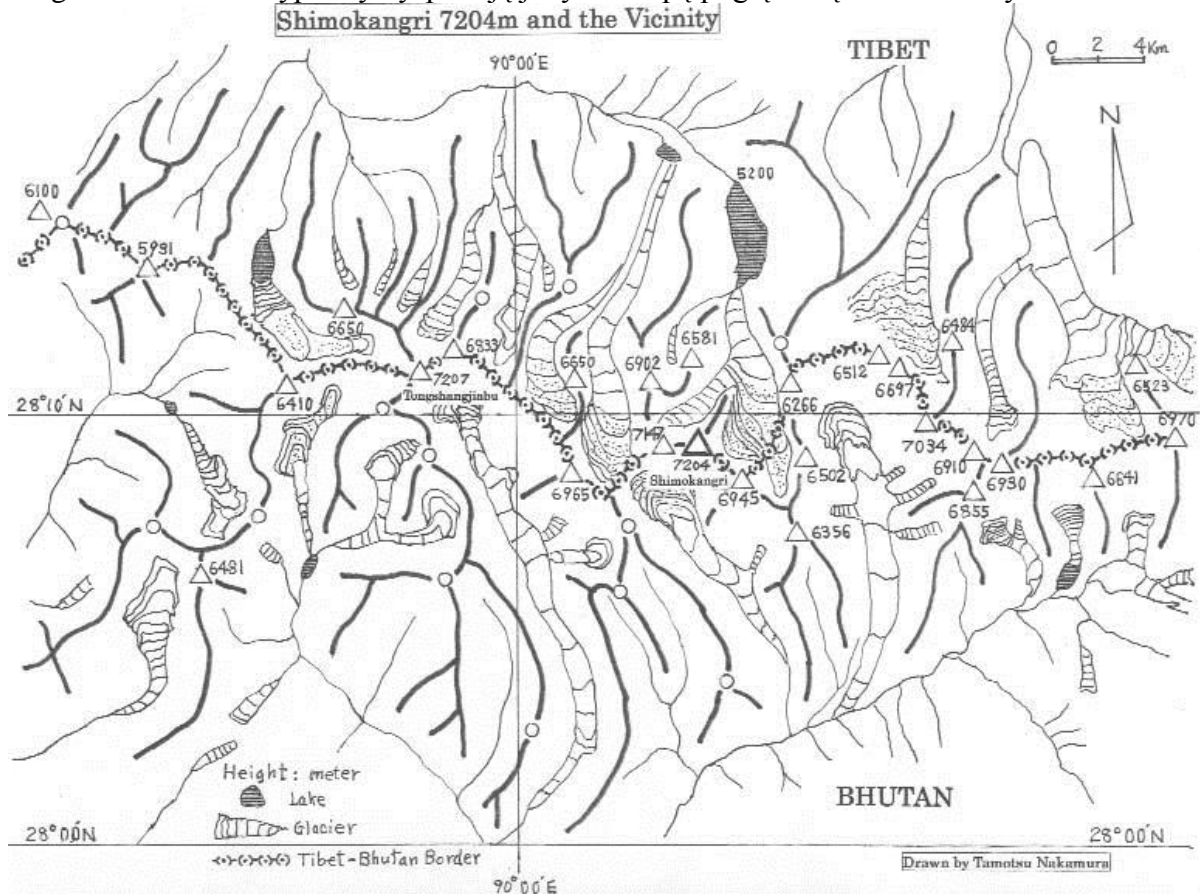
1) Opis rejonu **Tongshangjiabu (7204 mnpm²)**

Szczyt będący celem wyprawy ma kotę 7204 mnpm. Długość i szerokość geograficzna wynoszą odpowiednio 89°57'27.00"E oraz 28°11'12.00"N. Szczyt leży kilkanaście kilometrów na zachód od zdobytego w roku 2002 przez wyprawę koreańską Shimokangri (7207), w rejonie grani głównej Himalajów Bhutanu, w pn-zach części rejonu Lunana, na

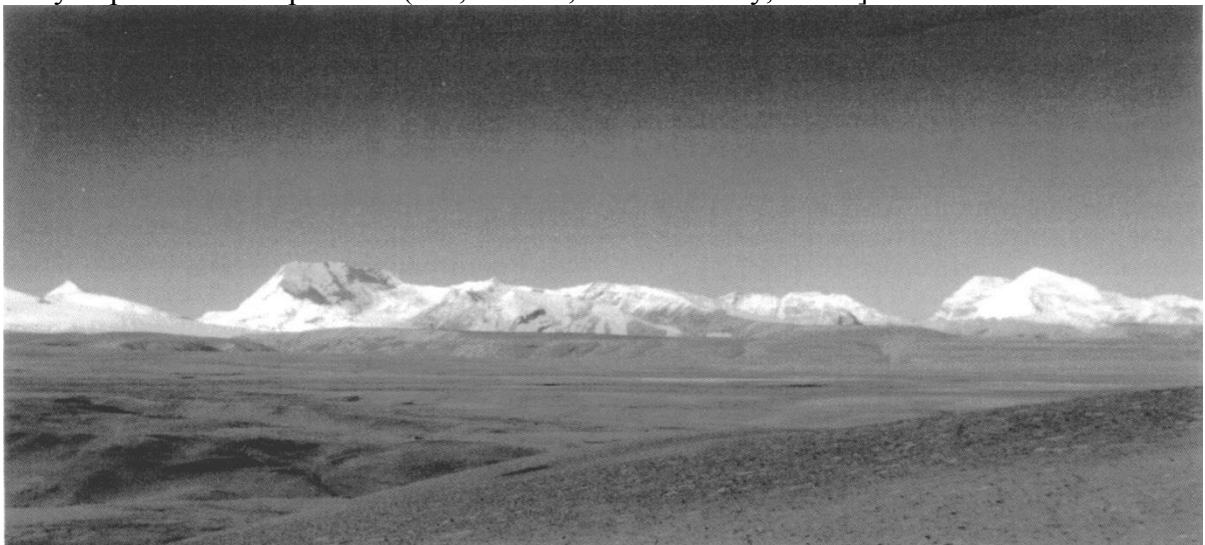
¹ W tej chwili permity muszą zostać zatwierdzone przez chińskie władze oraz toczą się negocjacje cenowe.

² Niekiedy podawana jest kota 7207 mnpm.

granicy Bhutanu z Tybetem. Jest to szczyt dotąd **niezdobyty**, którego wybitność podawana jest na 1757 m (przy przyjęciu wymogu wybitności większej lub równej 500 m, byłby to jeden z sześciu niezdobitych dotąd szczytów 7-tysięcznych). Permit na zdobycie szczytu bezskutecznie próbowali uzyskać kilkanaście lat temu Japończycy. Nie istnieją zdjęcia zrobione z na tyle bliskiej odległości, że dałoby się wrysować w nie schemat planowanej drogi. Członkowie wyprawy dysponują jedynie mapą poglądową T. Nakamury:

oraz zdjęciem zrobionym ze znacznej odległości [zamieszczonym również w Wielkiej Encyklopedii Gór i Alpinizmu (t. II, red. M., J. Kiełkowsky, s. 365)]:

The north face of Shimokangri 7204m (left) and Tongshanjiabu 7207m (right). Close to the south, Teri Kang ca 7000m in

Zdjęcie to nie pozwala jednak zupełnie jednoznacznie zdefiniować szczytu. Podobnie kilka innych zdjęć dostępnych w sieci Internet, mających przedstawiać szczyt, nie może zostać uznane za wystraszające dla jego pewnego określenia. Są to zdjęcia lotnicze, zrobione z odległości kilkudziesięciu (kilkuset?) kilometrów. Nie istnieją inne dane pozwalające na ściślejsze określenie szczytu i planów akcji górskiej. Można więc przedstawić jedynie zarys planu działań.

Próba zdobycia szczytu zostanie podjęta od strony chińskiej (tybetańskiej). Czyni to zasadnym podjęcie działalności w porze letniej. Opady powodowane przez monsuny nie powinny istotnie utrudnić działalności. Potwierdza to także data wejścia na okoliczny Shimokangri, które zostało dokonane w sierpniu. Granica wiecznego śniegu znajduje się na wysokości ok. 5200 m, co sugeruje zasadność założenia bazy wysuniętej (ABC) na tej właśnie wysokości. Opis wyprawy koreańskiej sugeruje, że zdobycie szczytu nie powinno przedstawiać większych technicznych problemów. Podobna sugestia płynie ze zdjęcia zamieszczonego w Wielkiej Encyklopedii Gór i Alpinizmu. Wyprawa będzie jednak gotowa podjąć akcję górską również w przypadku napotkania istotnych trudności technicznych. Celem wyprawy, mającej charakter **eksploracyjny**, będzie jak najszybsze zdobycie tego (dziewiczego) szczytu, nie zaś szukanie technicznych trudności. W przypadku szybkiego powodzenia akcji górskiej, wyprawa będzie dysponowała sprzętem koniecznym dla podjęcia działań o czysto sportowym charakterze.

2) Opis rejonu **Namcha Barwa North-East (San[g]lung), 7095 mnpm**

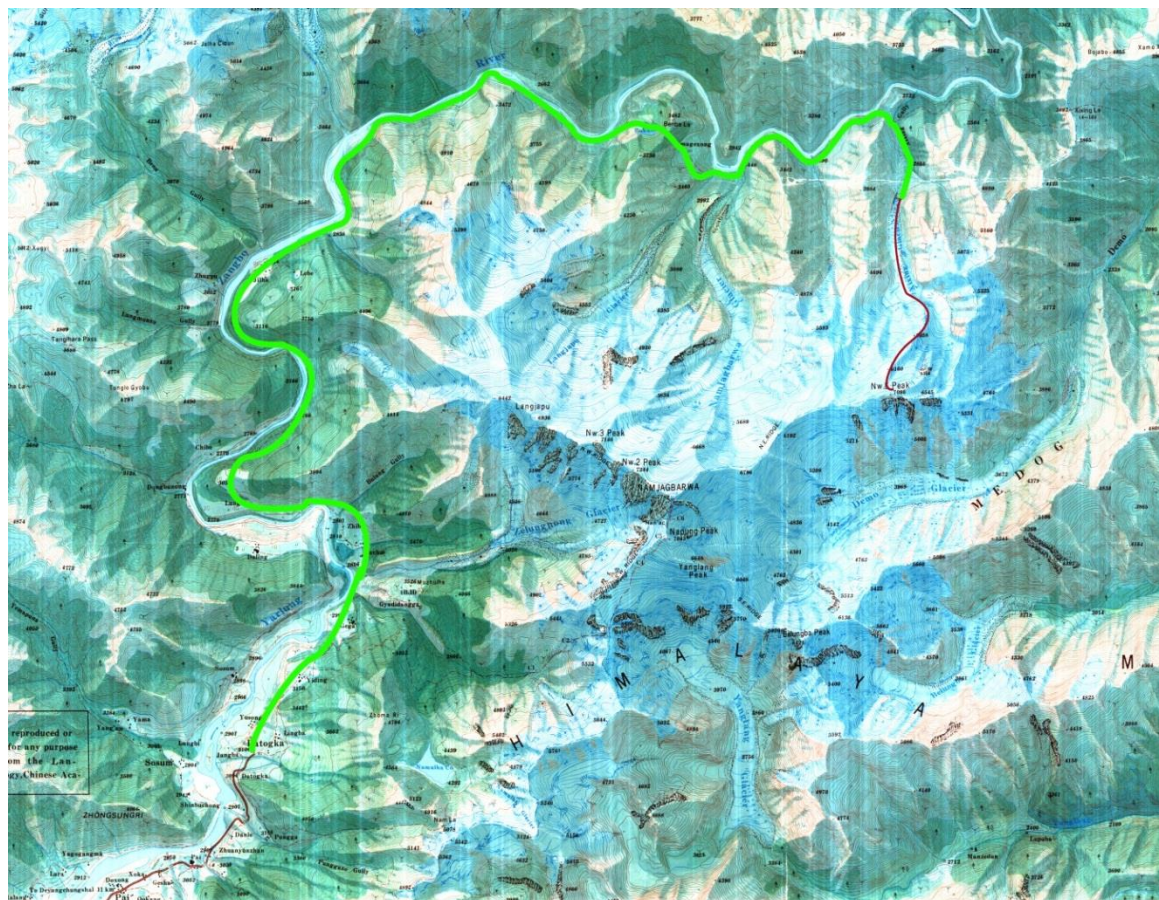
Szczyt będący alternatywnym celem wyprawy ma kotę 7095 mnpm. Długość i szerokość geograficzna wynoszą odpowiednio 95° 8'7.14"E i 29°39'50.52"N. Szczyt położony jest w grani Namcha Barwa, przy czym jego wybitność szacowana jest na 995 m – jego samodzielność nie podlega więc dyskusji. Jest to szczyt dotąd **niezdobyty** (przy przyjęciu wymogu wybitności większej lub równej 500 m, byłby to jeden z sześciu niezdojtych dotąd szczytów 7-tysięcznych). Nie istnieją zdjęcia zrobione z na tyle bliskiej odległości, że dałoby się wrysować w nie schemat planowanej drogi. Fotografiami szczytu nie dysponują także japońscy zdobywcy (jedyni jak dotąd) Namcha Barwa z 1991 r. Widok na grań w kierunku E-N zasłoniły chmury; wcześniej szczyt był ukryty za granią. Istnieją jedynie niediagnostyczne zdjęcia lotnicze, wykonane z odległości kilkudziesięciu (kilkuset?) kilometrów (za wyjątkiem jednego, o którym niżej). Permit uzyskali Japończycy w 2001 r., jednak został on skasowany z powodu zamachu na WTC.

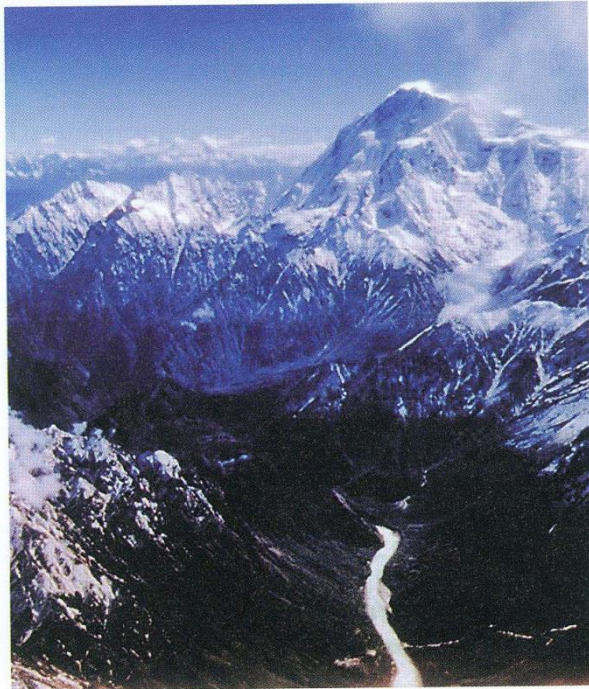
Dostępna jest za to dokładna mapa rejonu Namcha Barwa. Mapa, w połączeniu z dostępnym zdjęciem lotniczym, oraz informacjami od kilkunastu agencji organizujących trekkingi w okolicy Namcha Barwa daje dość jednoznaczne sugestie co do działalności górskiej:

- układ poziomic sugeruje, że najłatwiejsza, a wręcz jedyna sensowna droga wiedzie północnym żebrem (sugestie potwierdza zdjęcie z Guyla Peri);
- dotarcie do podstawy żebra wymagać przynajmniej tygodnia marszu w bardzo ciężkim terenie przełomem Brahmaputry (Po Tsangpo), gdzie fragmentami prawdopodobnie konieczne wręcz będzie „przebijanie się” maczetami przez bambusową dżunglę³.

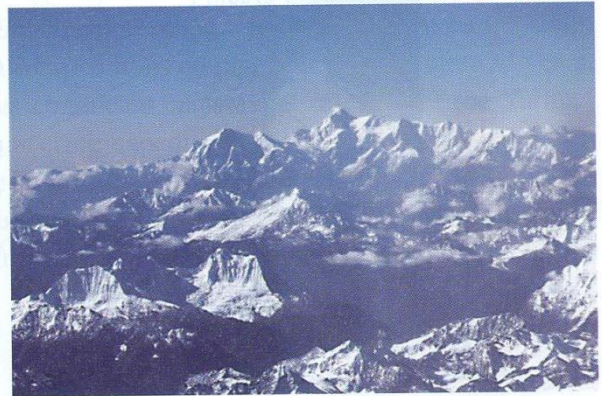
³ W tym kontekście warto podkreślić (niewynikające w żaden sposób z wykazu przejść) doświadczenie podróżnicze większości członków wyprawy (m. in. wyprawy do Afganistanu, rowerowy przejazd południkowo przez zamrażnięty Bajkał przez J. Rybickiego), jak i fakt, że członkiem wyprawy będzie lekarz. Podobnie, podkreślić należy, że niektóre ze zdobytych dotąd przez uczestników wyprawy szczyty (np. Baruntse, Noszak) wymagały bardzo znaczącego „ogarnięcia logistycznego”.

Poniżej plan działań oparty na chińskiej mapie (gdzie na zielono zaznaczono optymalną trasę marszu do bazy, na czerwono – sugerowaną przez poziomice drogę na szczyt):

Sanglung N face seen from Gyala Peri - Y. Ogata

Aerial view of Sanglung (left) Namcha Barwa (right)
– T. Nakamura

Nie istnieją inne dane pozwalające na ściślejsze określenie szczytu i planów akcji górskiej. Można przedstawić jedynie zarys planu działań. Próba zdobycia szczytu zostanie podjęta od północy. Czyni to zasadnym podjęcie działalności w porze późnoletniej-wczesnojesiennej, po okresie największej aktywności monsunów. Potwierdza to także data wejścia na Namcha Barwa, które zostało dokonane w październiku. Granica wiecznego śniegu znajduje się na wysokości ok. 5000 m, co sugeruje zasadność założenia bazy wysuniętej (ABC) mniej więcej na tej właśnie wysokości. Układ poziomic sugeruje, że szczyt nie będzie przedstawiał większych technicznych trudności. Wyprawa będzie jednak gotowa podjąć akcję górską nawet w przypadku napotkania istotnych trudności technicznych. Celem wyprawy, mającej charakter **eksploracyjny**, będzie jak najszybsze zdobycie tego (dziewiczego) szczytu, nie zaś szukanie technicznych trudności. W przypadku szybkiego powodzenia akcji górskiej, wyprawa będzie dysponowała sprzętem koniecznym dla podjęcia działań o czysto sportowym charakterze.

Skład:

Krzysztof Mularski – KW Poznań, kierownik
Andrzej Janka – KW Poznań
Marcin Kowalski – KW Poznań
Izabela Czaplicka – KW Bielsko-Biała
Katarzyna Skłodowska – KW Warszawa, lekarz wyprawy
Jakub Rybicki - (niezrzeszony), bez finansowania
ks. Krzysztof Gardyna – bez finansowania

Koszty:

Przewidywany koszt wyjazdu dla siedmiu osób: 175 000 zł

- Przelot, transport lokalny, cargo, ubezpieczenie: 23 000 zł
- Opłaty dla agencji: 110 000 zł
- Noclegi i wyżywienie: 30 000 zł
- Zakup sprzętu: 7 000 zł

Zasady finansowania:

- Sponsorzy: 50 000 zł
- Udział własny: 15 000 zł / osobę (wniosek o finansowanie składa 5 członków wyprawy zrzeszonych w Klubach)
- PZA: 4 000 zł / osobę

Dotychczasowe dofinansowania PZA:

zimowe kobiece zgrupowanie sportowo-szkoleniowe, Tatry 2010 (I. Czaplicka)
Malubiting 2014 (K. Mularski)

Publikacje na temat rejonu:

AAJ 2003 (Tongshangjiabu)

JAN 2012 (Sanlung)

<http://scmla-mountain.com/magazine/DCT6.pdf>

Dziękujemy za rozpatrzenie naszego wniosku

Z taternickim pozdrowieniem,

Krzysztof Mularski

Andrzej Janka

Marcin Kowalski

Izabela Czaplicka

Katarzyna Skłodowska

Jakub Rybicki

ks. Krzysztof Gardyna